

ПОСТУПАК ЗА ОПОЗИВ УСЛОВНЕ ОСУДЕ И ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ

Оштећени као тужилац у кривичном поступку је активно легитимисан за подношење захтева за заштиту права на суђење у разумном року, у судском поступку за опозив условне осуде изречене пресудом основног суда, који захтев је поднео пре правноснажног окончања кривичног поступка.

Из образложења:

"Виши суд, у побијаном решењу као разлоге због којих одбацује захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року наводи, да како је предмет захтева за заштиту права на суђење у разумном року који је поднет дана 04.08.2014. године, одлучивање о опозиву условне осуде, која је опозвана пресудом Основног суда, то је по оцени првостепеног суда предлагач доношењем те пресуде изгубио правни интерес за вођење поступка по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року.

Из свега наведеног јасно произилази да је по захтеву оштећеног као тужиоца, овде предлагача, од 22.07.2014. године покренут поступак за опозив условне осуде која је окривљеној изречена пресудом Основног суда, те да је првостепена пресуда поводом наведеног захтева за опозив условне осуде донета 11.09.2014. године, а да је предлагач захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднео 04.08.2014. године, дакле пре доношења првостепене одлуке и пре правноснажног окончања предметног поступка за опозивање условне осуде.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова је прописано да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Чланом 2. ЗКП, који одређује значење израза употребљених у том законику, и то тачком 5) одређено је да је „тужилац“ јавни тужилац, приватни тужилац и оштећени као тужилац, док је тачком 9) прописано да је „странка“ тужилац и окривљени.

Чланом 545. ЗКП између осталог је прописано да се поступак за опозивање условне осуде покреће на захтев овлашћеног тужиоца пред судом који је судио у првом степену.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда, а како се то основано истиче у жалби предлагача, не може се прихватити закључак првостепеног суда да у конкретном случају предлагач нема правни интерес за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року, будући да поступак за опозив условне осуде изречене пресудом Основног суда, који је посебан судски поступак, није правноснажно окончан даном подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року 04.08.2014. године, а чињеница да је 11.09.2014. године донета првостепена пресуда Основног суда којом је опозвана наведена условна осуда не може утицати, а како то погрешно закључује првостепени суд, на постојање правног интереса за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, који с обзиром на то да има својство странке у предметном поступку за опозив условне осуде самим тим има и правни интерес и активно је легитимисан за покретање и за вођење поступка за заштиту права на суђење у разумном року.

С тим у вези, по оцени овог суда предлагач је активно легитимисан за

подношење захтева за заштиту права на суђење у разумном року у судском поступку за опозив условне осуде изречене пресудом Основног суда, који је захтев поднео пре правноснажног окончања тог поступка".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж к 71/2014 од 25.12.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)